

LIITE 2 § 66

Työntekijöiden listaamat huomiot, jotka on toimitettu kirkkoherra Arto Viitalalle

- Kylmiö ei ole alue seurakunnan tiloja vaan taloyhtiön. Sitä ei voida laskea meidän varastotilaksi. Miksi on mukana pohjakuvassa?

1. Toiminnalliset ongelmat:

A) Nuorten määrä Kuokkalan nuorisotyössä on niin suuri, että se ei mahdu tiloihin, mikäli nuorisotyön olisi tarkoitus toimia vain yhdessä päädyssä. Viikoittain on 50 nuorta, enimmillään tänä syksynä 88 nuorta yhdessä illassa. Tämä johtaa siihen, että iltaisin nuoret oleskelevat koko kiinteistön alueella (isoskoulutukset ja nuorten illat keskiviikkoisin, kouluikäisten kerhot ma, ti ja ke). Nuorille täytyy olla paikallaan istumisen lisäksi myös pelitilaa. Kyseinen suunnitelma toimii, jos yli puolet nuorista savustetaan seurakunnan toiminnasta ulos, muuten ei.

B) Iltaisin Polttolinja 29 ja 37 tiloissa on kokoontunut enimmillään kolme ryhmää yhtä aikaa, näitä tilanteita on ollut joka talvi, joskus pysyvämmmin, joskus satunnaisesti. Suunnitelma mahdollistaa vain kahden ryhmän yhtäaikaisen kokoontumisen, jos kalusteiden takia sitäkään. Erityishaaste on keväällä rippikouluryhmien ennakkokokoonantumisten aikaan. Molemmissa päissä tarvittaisiin 20–25 hengen tila myös teini-ikäisten ja sitä vanhempien käyttöön. Eli toimintaa menee päällekkäin ja siitä seuraa väistämättä se, että toiminta supistuu, sillä kaikki toiminta ei mahdu kyseisiin tiloihin yhtä aikaa.

C) Molemmissa päissä tarvittaisiin minikeittiötä, päiväkerhopuolella jääkaappia eväitä varten ja ruokapöytiä lapsille, nuorten illassa myös tilaa, jossa keittää kahvia ja istua jossakin muussa kuin lasten pöydillä, kokkikerhojen tarve hiukan laajempi. Nämä eivät suunnitelmassa mahdollistu.

D) Lapsityö tarvitsee vessoja lasten tarpeisiin, nuorisotyöllä kaksi vessaa ollut juuri välttävän rajoissa oleva minimi. Alkuperäisessä suunnitelmassa oli ajateltu nuorisotyö ulkoa katsottuna oikeaan pätyyn ja lapsityö vasempaan. Palaverissa totesimme, että noin päin puolet eivät voisi olla mm. vessojen sijoittelun takia. Lapsityöstä katsottuna ensimmäinen vessa olisi vasta käytävän päässä. Se tarkoittaa sitä, että kerhon aikana toinen ohjaajista olisi yksin ryhmän kanssa kun toinen ohjaaja olisi yhden kanssa vessassa. Myöskään toimiston työrauha ei tuolloin säilyisi, kun lapset kävisivät käsiään pesemässä ja vessassa jatkuvasti.

E) Lapsi- ja perhetyö tarvitsee asianmukaiset eteistilat. Parhailaan eteistilassa täytyisi mahtua olemaan kerholaiset vanhempineen pukemassa yhtä aikaa (noin 30-40 hlöä).

2. Kalusteongelma (toiminnalliset ongelmat johtavat tähän -> toisessa päässä tarvitaan molemman kokoiset kalusteet, miten toiminnallisesti järkevästi suunniteltavissa. Tätä ei arkkitehdin ensimmäinen suunnitelma vielä ollenkaan hahmotellut, siksi arkkitehti piirtää myös kalustesuunnitelman. Luullaksemme se paljastaa lisää tilan toimimattomuutta.)

Kalusteiden tulisi olla sopivat sekä 3-vuotiaalle että 18-vuotiaalle. Työntekijöillä ei riitä työaika kalusteiden siirtelyyn, ja kaksien kalusteiden säilyttäminen ei edes olisi mahdollista tilanpuutteen vuoksi.

Olemme juuri saaneet nuorille biljardipöydän, jalkapallopelit ja pelihuoneen. Tässä suunnitelmassa noista kaikista pitää luopua, sillä ne eivät mahdu mihinkään. Nuorilta poistetaan heille mielekkäät ajanviettoaktiviteetit. Kummallakin työmuodolla on omat "rekvisiittansa", eikä niiden siirtäminen aina työpäivän jälkeen pois näkyvistä ole mitenkään mahdollista -> varastotilojen puute ja työntekijöiden työpäivien piteneminen.

3. Siivousongelma, (toiminnalliset ongelmat johtavat tähänkin -> kun iltaisin lastenpäädyssä kokoontuisi vapaaehtoisten vetämät ryhmät, miten tilat saadaan pysymään niin hyvässä kuosissa, että aamulla päiväkerhot pääsevät aloittamaan toimintansa suoraan, ilman että työntekijöiden pitää ensin siivota.) Tästä seuraa väistämättä jatkuvia ongelmia. Kerhoissa tulee esim. kuvaamataiteen töitä, jotka pitää jättää kuivumaan, tiskejä, jotka vapaaehtoiset ovat jättäneet vain tiskipöydälle, koska tiskikonetta ei vesivahingon pelossa voi jättää pyörimään itsekseen yöaikaan. Kokkikerho leipoo ja siivoaa jäljet, mutta silti taikinaa ja jauhoja löytyy vielä pöydältä ja lattialta. Eli jokaisen kouluikäisen kerhon jälkeen tiloissa pitäisi käydä siivoaja, jotta tilat saadaan sellaiseen kuntoon, että sinne voi tulla turvallisin mielin pieniä kerholaisia. Nuorilla kerhonohjaajilla on vielä opettelua siinä, mikä on kyllin siistiä omien jälkien siivoamista. Seurakunnan nuorisotyön yhtenä isona osana ovat vapaaehtoiset kerhonohjaajat, jotka pitävät kerhoja alakouluikäisille lapsille. Näin he opettelevat vastuunkantoa ja sosiaalisia taitoja. Veikko Toivakka edellisessä palaverissa puuttui siihen, voivatko kerhoja ylipäänsä pitää alle 18-v nuoret. Jos tällaiseen linjaukseen päädytään, vähenevät todennäköisesti seurakunnan tarjoamat ilmaiset kerhot seurakuntalaisille aivan joka alueella.

Tällaiseen siivoukseen eivät kuitenkaan ehdi lastenohjaajat, nuorisotyöntekijät eivätkä suntiot, vaan tarvitaan siivoaja, joka käy joka päivä siivoamassa tilat.

4. Varasto-ongelma, jo pelkästään tämä on niin suuri ongelma, että suunnitelman toimimattomuuden näkee heti. Nykyisistä Polttolinja 37:n varastoista yksi 2 m² siirtyisi siivouskomeroiksi, yksi 2 m² vessan eteiseksi. Tilalle tulisi aavistuksen suurempi 7,5 m² varasto, mutta Polttolinja 29 ja lapsityön tavaroiden pitäisi mahtua käytännössä tähän jo nyt olemassa olevaan. Toimistotilan vähentyessä tämä pahentuisi entisestään. Riittämättömät varastotilat johtaisivat kaappien kasaantumiseen toimintatilojen seinille, joka taas kaventaisi entisestään toimintaan nähden ahtaita toimintatiloja.

Lapsityön toiminnassa tarvitaan erilaisia leluja, askartelutarvikkeita, pelejä, jumppavälineitä, leiritarvikkeita, kirjallisuutta jne. Polttolinja 29:n tilasta on tehty suuri karsinta ylimääräisestä tavarasta jo nyt. Kuitenkin laadukkaan toiminnan edellytyksenä on se, että meillä on tilaa säilyttää toiminnassamme tarvittavia työkaluja. Oikeanpuoleisen tilan nurkassa oleva 7,5 m² varasto on toiminut tähän saakka partiolaisten varastona. On syytä miettiä myös partiolaisten kannalta, minne nuo heidän tavaransa jatkossa sijoitettaisiin. Kuokkalan kirkolla kaikki paikat ovat täynnä, koska sinnekään ei piirretty riittävästi varastoja, emme voi siirtää mitään muualle.

5. Työskentelyongelma: Työpisteiden määrä (3,5 lastenohjaajaa, 0,5-1 pappi, 3 nuorisotyönohjaajaa ja näille kullekin omat tavaransa ja työmuotojen yhteiset kirjat tuohon 22 m² pikkuhuoneeseen on melkoinen saavutus, jos sen käytännössä aikoo toteuttaa. Työn teho laskee, rauhaa vaativille toimille ja keskusteluille ei ole sijaa.) Tästä olisi valmis tinkimään, jos toiminnallinen puoli olisi hyvin mahdutettavissa, mutta nyt ei toimi tuossa oikein mikään, kaikki survotaan aavistuksen liian ahtaalle.

Lisäksi lapsi- ja perhetyön suunnittelu on usein sitä, että suunnitellaan työparin kanssa ääneen. Avokonttori ei anna työrauhaa muille konttorissa oleville työntekijöille lastenohjaajien suunnitellessa kerhoja. Tämä suunnittelu on erilaista kuin toimistotyöläisen työ, kaikkea ei tehdä hiljaa koneella, jolloin tämän suunnittelun pitäisi tapahtua muualla, mutta missä?

Arkkitehdin suunnitelmassa oli toimistoon suunniteltu lasiseinät, jotta toimintaa voisi valvoa toimistosta käsin. Lapsi- ja perhetyössä ei voida ryhmän aikana tehdä toimistotyötä, saati valvoa lasten toimintaa seinän takaa. Lasiseinissä tulisi vastaan mm. sellaisia haasteita, että lasten ollessa kerhossa heidän huomionsa kiinnittyy helposti toimistossa työskenteleviin ihmisiin eikä kerhossa tehtäviin asioihin. Lasiseinä ei myöskään anna toimistossa työskenteleville työrauhaa, kun viereisessä tilassa toimii samanaikaisesti lapsi-/nuorisoryhmä. Myöskään puhtaanapidon kannalta lasiseinä ei varmasti ole lasten kanssa toimivin ratkaisu.

Lastenohjaajat käyvät työssään aika ajoin henkilökohtaisia keskusteluja lasten vanhempien kanssa. Tällöin he tarvitsevat tilan, jossa on mahdollista käydä keskustelua ilman ulkopuolisia korvia. Avokonttori ei tuon kaltaisiin keskusteluihin sovellu, eikä tässä esityksessä mikään muukaan tila.

Myös yksi iso tila lapsille on hankala. Toki sitä voi jakaa sermeillä tai vastaavilla, mutta ääni kulkee sermienkin läpi. Seinä olisi parempi.

6. Ristiriita strategian kanssa: "Lasten ja nuorten kristillinen kasvatus on tärkeä tehtävämme ja tuemme siinä koteja, päivähoitoja ja kouluja". Kuokkalan alueen tilat supistuisivat tässä niin pieneksi (yksi iso huone lapsityölle koko alueella, yksi iso huone nuorisotyölle, vrt. alueen koko ja muilla alueilla käytössä olevat tilat), että ne mahdollistavat vain minimaalisen pienelle osalle Kuokkalan alueen lapsista ja nuorista osallistumisen seurakunnan kokoavaan toimintaan. Kun koulun kristillinen kasvatus tulee ohenemaan ja kodeissakin kristillinen kasvatus vähenee, ei seurakunnan oman strategian mukaan ole mitään järkeä ruveta välttämättömien toimintatilojen supistamisella entisestään pienentämään seurakunnan tekemää kristillistä kasvatustyötä ja siitä osallisten määrää. Jos suunnitelma hyväksytään, johdonmukaista olisi, että jokaiselle 12.000 seurakuntalaisen alueelle varataan jatkossa lapsi- ja nuorisotyöhön yksi huone kumpaankin käyttöön, varastotilaa 10 m² per työmuoto ja toimistotilaa seurakuntaan 3 m² per työntekijä.

7. Ristiriita työturvallisuuslain kanssa:

"Työpaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä tulee olla työntekijöiden käytössä riittävät ja asianmukaiset peseytymis-, pukeutumis- ja vaatteiden säilytystilat, ruokailu-, lepo- ja käymälätilat sekä muut henkilöstötilat. Henkilöstötilojen järjestämisessä otetaan huomioon esimerkiksi seuraavat kriteerit: työpaikan työhygienian, työvaatteiden likaantuminen, työn pölyisyys, märkyys, hiostavuus sekä työn raskaus." Ks. esim.

<http://www.tyoturvallisuuskeskus.fi/files/1576/Henkilostotilat.pdf>. Lastenohjaajat eivät ole oikeuksiensa perään paljon vaatineet, mutta heillä tulisi olla omat lukittavat työkaapit peseytymistilojen välittömässä yhteydessä, koska he työssään tarvitsevat sekä ulko- että sisävaatteita, joita heidän tulisi voida säilyttää työpaikalla. Raskaana oleville naisille (joita vuosien varrella tulee joskus töissä olemaan) pitäisi olla tila levähtää, mutta sitä ei löydy Kuokkalassa sen paremmin kirkolta kuin tästäkään.

Kuten työyhteisöpäivien arvolähtöisessä johtamisessa sanottiin, yhteisön tärkein arvo on se, mikä ohjaa käytännön ratkaisuja. Kiinteistöpäällikkö sanoi, että suunnitelman tarkoitus on säästää ja vähentää kiinteistöjä. Sillä perusteella yhteisömme tärkein arvo on raha. Me toivomme, että tärkein arvomme on joku toinen ja siksi alueen perustyölle tulisi olla kunnossa olevat tilat tarkoituksenmukaisella paikalla. Ne ovat Kuokkalassa olemassa, jos Polttolinja 29 ja 37 säilytetään ja saatetaan kuntoon välttämättömiltä (esim. ilmanvaihtoon liittyviltä) osin.

Nuorisotyön ja lapsityön yhdistäminen on erittäin haastavaa, ilman että jommallekummalle ryhmälle ei tulisi olo, että ollaan ikään kuin "vieraisilla". Eivät nuoret tunne oloaan kotoisaksi pienillä päiväkerhotuolilla ja pöydillä, eivätkä lapset voi turvallisesti istua aikuisten penkeillä ja pöydillä, mikä nyt lienee sanomattakin selvää.

Toisaalta tuntuu turhauttavalta aina ja aina uudestaan perustella, miksi nuorisotyö ja lapsityö tarvitsevat toimiakseen tiloja. Jos tähän suunnitelmaan päädytään, tulee nuorisotyö käytännössä toimimaan toisessa päädyssä ja lapsityö toisessa - molempien työmuotojen elintila vähenee huomattavasti ja sitä myöten myös toiminta.

Vielä kerran muistutuksena:

Kun kirkko rakennettiin, siitä jätettiin lapsi- ja nuorisotyön tilat tarkoituksellisesti pois, koska sovittiin että olemassa olevat tilat ko. toimintaa ajatellen säilytetään - silloin tiloja oli enemmän kuin nyt. Lapsi- ja perhetyö on joutunut nyt jo luopumaan kahdesta (!) erillisestä tilasta ja sovittamaan toimintansa yhteen ainoaan tilaan (kirkon lastensalin lisäksi), ja nyt sitäkin suunnitellaan hävitettäväksi. Onhan tämäkin yhdenlainen kehityssuunta, mutta jos sitä päätetään seurata, on oltava tietoinen siitä, että Kuokkalan lapsi- ja perhetyötoiminta kuten myös varhaisnuorisotyön kerhot tulevat supistumaan. Sen on silloin oltava tietoinen päätös eikä lapsus, jota ihmetellään joskus tulevaisuudessa.

Kuokkalassa vallitsee pettymystä jo pelkästään siksi, että keskustellaan Polttolinja 29:stä luopumisesta. Meillä täällä on sellainen olo, että meille annettuja lupauksia (että nuoriso- ja lapsityöntilat säilytetään ja remontoidaan, vaikka rakennetaan kirkko) ei pidetä. Se johtaa seuraavaan kysymykseen: toimitaanko jatkossakin näin? Otetaanko vähitellen kaikki pois?